

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ł.

przy uczestnictwie M. L., I. L.

oraz W. R.

o stwierdzenie nabycia praw do spadku po B. L.,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 marca 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 29 maja 2007 r., sygn. akt III Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

W sprawie o stwierdzenie nabycia spadku po B. L., wniesionej przez Skarb Państwa- Naczelnika Urzędu Skarbowego, Sąd Rejonowy wydał w dniu 8 września 2006 r. postanowienie wstępne zatwierdzające uchylenie się przez uczestnika postępowania W. R. od skutków prawnych niezłożenia w terminie oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku po B. L., a Sąd Okręgowy w Ł. postanowieniem z dnia 29 maja 2007 r. oddalił apelację wnioskodawcy od powyższego postanowienia Sądu pierwszej instancji.

Od postanowienia Sądu drugiej instancji wniósł skargę kasacyjną Skarb Państwa reprezentowany przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417 ze zm.), która weszła w życie z dniem 15 marca 2006 r., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną ma charakter wyłączny i nie dotyczy tylko spraw wymienionych w art. 4 ust. 4 tej ustawy rozpoznawanych w postępowaniu wieczystoksięgowym, upadłościowym, naprawczym, egzekucyjnym oraz

w przedmiocie wpisu do właściwego rejestru. Wniesienie skargi kasacyjnej mieści się niewątpliwie w pojęciu czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym.

Do wniesienia skargi kasacyjnej w rozpoznawanej sprawie w imieniu Skarbu Państwa jest zatem uprawniona wyłącznie Prokuratoria Generalna, a skargę kasacyjną wniesioną przez Naczelnika Urzędu Skarbowego jako reprezentanta Skarbu Państwa należało uznać w tych okolicznościach za niedopuszczalną, co spowodowało jej odrzucenie na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z § 2 k.p.c.